

بنام خدا

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL		دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحدہ
ثبت شد		
Date	4 MAY 1987 ۱۳۶۶ / ۲ / ۱۴	تاریخ
No.	93	شماره

پرونده شماره ۹۳

شعبه یک

تصمیم شماره ۱-۹۳-۵۹ دی ۰۰ سی ۰

فورد اروسپیس اند کامیونیکیشنز کورپوریشن،

خواهان،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران،

بانک مرکزی ایران،

خواندگان.

نظر مخالف محسن مصطفوی نسبت به تصمیم شماره ۱-۹۳-۵۹

نظر من در مورد کالای نظامی بارزش ۹،۵۷۴،۰۵۰ میلیون دلار که در ید خواهان باقی مانده همانست که در بند ۳ نظر مخالف خود مورخ ۱۳۶۵/۱۱/۹ بیان کرده‌ام و لذا با تصمیم حاضر موافق نیستم. درست است که خوانده طی لوایح کتبی خود این کالاها را بتصریح مطالبه ننموده و آنچه در صفحه ۱۱۶ لایحه شماره ۲۰۷ مطالبه شده تنها معطوف است به کالاهائیکه خوانده خود تهیه نموده و در اختیار خواهان قرار داده‌است و نسبت به سایر کالاها که توسط خواهان و به هزینه خوانده تهیه شده تسری ندارد، لکن بیان کلی

وکیل خوانده در جلسه استماع درمورد مطالبه کالاها را نمیتوان منصرف از کالاهای اخیرالذکر دانست و تنها به کالاهای تهیه شده توسط خوانده معطوف کرد. قبول چنین نظری مبتنی بر این فرض است که خوانده عالمانه از بخشی از خواسته و طلب خود منصرف شده، حال آنکه چنین انصرافی در صورت وجود باید به تصریح اعلام شود. بعلاوه چنین استنباطی نیز موجه نیست زیرا هیچ موجبی وجود ندارد که خوانده از دیوان درخواست نماید که در خصوص تعیین تکلیف کالائیکه خود تهیه کرده و در اختیار خواهان قرار داده با مفتوح نگه داشتن پرونده، صلاحیت خود را محفوظ نگاه دارد لکن نسبت به مطالبه سایر کالاها بدون هیچ علتی منصرف باشد.

در تصمیم حاضر سند شماره ۲۲۳ که خواهان طی آن به تصرف داشتن این کالاها اقرار نموده است تنها بعنوان "اطلاعات مالی تکمیلی" توصیف گردیده و نتیجه‌گیری شده‌است که "دفاعیه یا مدرکی که بنحو صحیح ارائه شده محسوب نمیگردد". با توجه باینکه خواهان سند مزبور را برای اثبات ادعای خود بديوان تسلیم نموده‌است لذا نمیتوان از سند مذکور تنها آن قسمتی را پذیرفت که برای اثبات ادعای خواهان بکار می‌آید لکن بقیه آنرا بی اعتبار دانست. این شعبه در سوابق خود با چنین مدارکی که آنرا لوایح پشتیبان نامیده Back-up document بعنوان مدارک قابل استناد برخورد نموده‌است (رجوع شود به رای ۱۸۰-۶۴-۱ سیلوانیا تکنیکال سیستمز و دولت جمهوری اسلامی ایران صفحه ۲۹، متن انگلیسی صفحه ۲۶-۲۵). بنابراین در مورد حاضر نیز باید برای آن اعتبار قائل شود و یا بطور کلی نظر دهد چنین مدارکی قابلیت استناد ندارند. اگر دیوان چنین مدرکی را از آنجهت که بنحو معمول در جریان تبادل لوایح قرار نگرفته قابل استناد نمیداند مسلماً در اعتبار مدرک ۲۲۷ که صحیحاً در جریان تبادل لوایح قرار گرفته تردید ندارد. همانگونه که در نظر مخالف خود توضیح داده‌ام خواهان در زیرنویس صفحه ۱۲ مدرک مزبور تلویحاً تایید میکند که تنها قسمتی از این کالاها بفروش رفته و بقیه در ید او باقیست (متن فارسی صفحه ۱۱ - متن انگلیسی صفحه ۱۳) ولی اکثریت متاسفانه اصولاً به این مدرک توجهی معطوف نداشته و در

نظر خود هم متعرض آن نشده است.

با توجه به آنچه مذکور افتاد و در نظر مخالف اینجانب نیز به تفصیل آمده است من کماکان قویاً معتقدم با توجه باینکه بموجب مدارک خواهان مقادیری کالا بارزش ۹،۵۷۴،۰۵۰ میلیون دلار در ید خواهان باقیست که به هزینه خوانده تهیه شده است دیوان مکلف بوده دستور استرداد آنها را صادر نماید.

لاسه، ۱۴ اردیبهشت ماه ۱۳۶۶، ۴ ماه مه ۱۹۸۷

سعیدی

سید محسن مصطفوی